

7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia decyzją z dnia 30 stycznia 2020 r. statusu Gibraltaru, ponieważ art. 3 umowy o wystąpieniu narusza prawo międzynarodowe, a w szczególności zasadę prawa narodów do samostanowienia.
8. Zarzut ósmy, dotyczący naruszenia art. 4 TFUE w ten sposób, że zaskarżona decyzja nie przestrzegała zasady podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi, co – mając na względzie status zastrzeżony dla Gibraltaru – powinno prowadzić do stwierdzenia jej nieważności.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań. W tej kwestii skarżący podnoszą w szczególności, że zaskarżona decyzja aprobejuje utratę ich prawa stałego pobytu uzyskanego po upływie pięciu lat nieprzerwanego zamieszkania w jednym z państw członkowskich, mimo że konkretne konsekwencje tej utraty nie zostały przewidziane, a przede wszystkim – bez przeprowadzenia żadnej kontroli proporcjonalności.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący naruszenia prawa do życia prywatnego i rodzinnego, gwarantowanego w konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Skarżący podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza ich prawa do życia rodzinnego i prywatnego, ponieważ odbiera im obywatelstwo europejskie, a tym samym prawo do swobodnego zamieszkiwania na terytorium państwa członkowskiego, którego nie są obywatelami, lecz na którego terytorium zbudowali życie rodzinne.
11. Zarzut jedenasty, dotyczący naruszenia czynnego i biernego prawa wyborczego obywateli brytyjskich w wyborach lokalnych i europejskich. Zdaniem skarżących art. 127 umowy o wystąpieniu narusza art. 18 TFUE oraz art. 18 i 21 Karty praw podstawowych unii Europejskiej. Należy zatem stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zatwierdza ona umowę, która stwarza nierówne traktowanie obywateli brytyjskich.
12. Zarzut dwunasty, dotyczący wprowadzonego w umowie o wystąpieniu automatycznego i generalnego rozróżnienia między obywatelami Unii a obywatelami Zjednoczonego Królestwa, bez kontroli proporcjonalności w odniesieniu do życia prywatnego i rodzinnego Brytyjczyków, od dnia 1 lutego 2020 r. Na poparcie tego zarzutu skarżący podnoszą, że zniesienie obywatelstwa europejskiego nie może być automatyczne i ogólne, że należało wprowadzić obowiązek oceny skutków *in concreto* oraz że, w braku takiej oceny, należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.
13. Zarzut trzynasty, dotyczący związku między art. 18, 20 i 22 TFUE a art. 12 umowy o wystąpieniu. Skarżący uważają, że dyskryminacja wprowadzona w art. 127 umowy o wystąpieniu narusza ustanowiony w art. 18 TFUE zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2020 r. – Aldi Stores / EUIPO – Dualit (Kształt opiekacza)

(Sprawa T-199/20)

(2020/C 201/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aldi Stores Ltd (Atherstone, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Barker, Solicitor i C. Blythe, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dualit Ltd (Crawley, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt opiekacza) – unijny znak towarowy nr 48 728

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lutego 2020 r. w sprawie R 1034/2019-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez EUIPO, bezpośrednio przez Wydział Unieważnień lub przez Izbę Odwoławczą;
- w dalszej kolejności posiłkowo, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a), art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt ii) i/lub art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt iii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego w związku z tym postępowaniem odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasadniczych wymogów proceduralnych, posiłkowo, naruszenie art. 20 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt iii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2020 r. Stone Brewing / EUIPO – Molson Coors Brewing Company (UK) (STONE BREWING)

(Sprawa T-200/20)

(2020/C 201/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stone Brewing Co. LLC (Escondido, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Kloth, R. Briske i D. Habel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Molson Coors Brewing Company (UK) Ltd (Burton Upon Trent, United Kingdom)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca